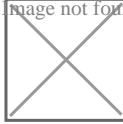

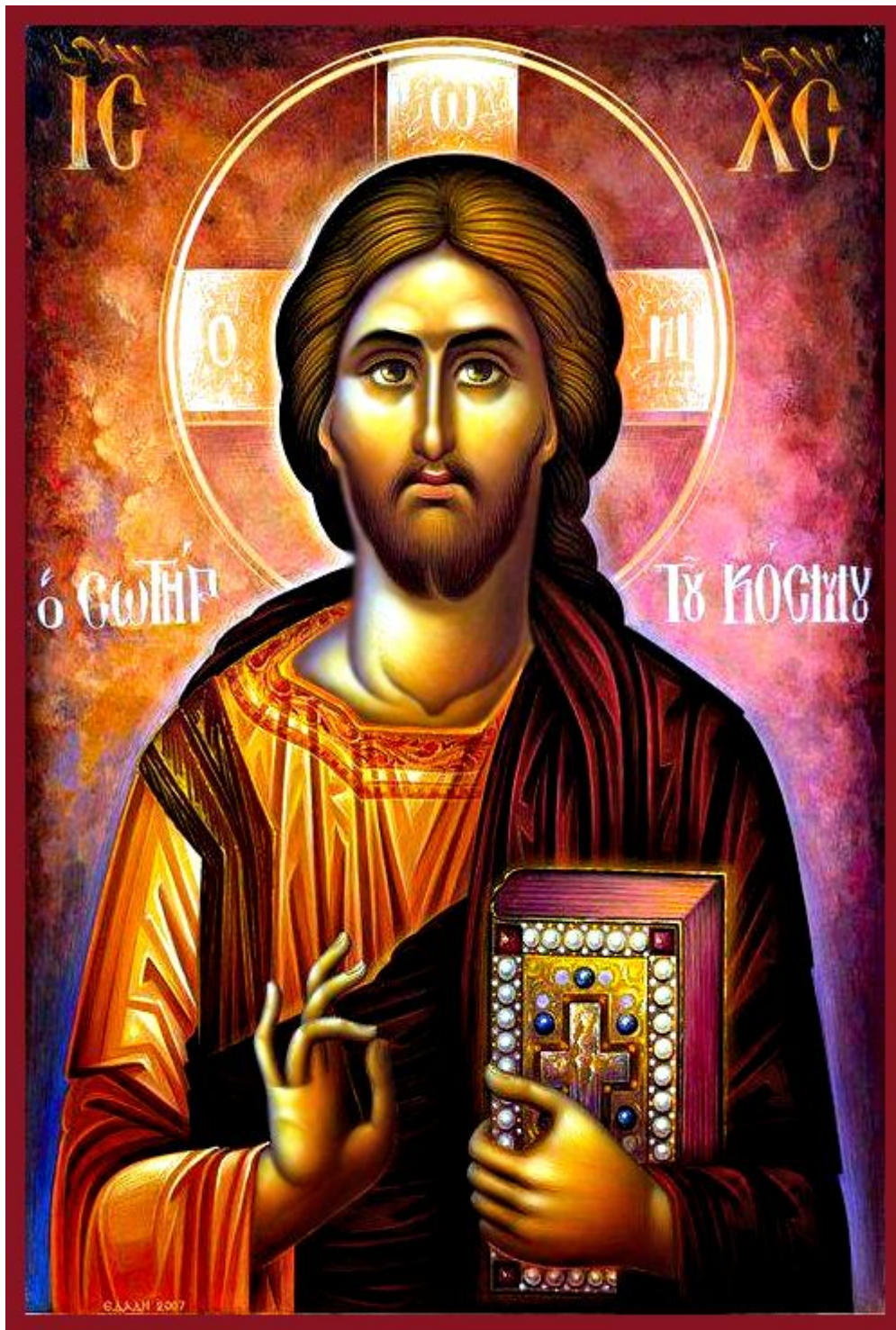
11 Απριλίου 2015

**«Άνοιξε την καρδιά σου στο Χριστόν μας,
παρακάλεσε Τον και Εκείνος θα βοηθήσει!»**

/ Άγιοι - Πατέρες - Γέροντες

Image not found or type unknown

Το «Πιστεύω» να μη περνάει ημέρα πού να μη το πεις. Είτε στην ακολουθία είτε χωριστά.

Θεολόγος είσαι και πανδρεύθηκες; Ό θεολόγος πρέπει να ανακατώνει το βάθος της θαλάσσης! Πώς δεν σε αιχμαλώτισε ή Θεολογία! Όταν άρχισες να την σπουδάζεις, είχες εις τον νουν σου να παντρευθής, ή μετά έμπλεξες! (όντως είχε γίνει το δεύτερο). Εάν έχεις φόβο Κυρίου, έμαθες θεολογία. Εάν δεν έχεις φόβον

Κυρίου τέχνη έμαθες δια να ζήσης.

Ταπείνωση, δάκρυα, προσευχή και καθαρή ψυχή. Δεν έρχονται δάκρυα, όταν δεν πέρασε κανείς καλά, πνευματικά την ημέρα του.

Όταν βρεθείς σε δύσκολες στιγμές, το «Πιστεύω» να λες. Αργά και να το αισθάνεσαι. Κάθε μία λέξη του να φθάνει βαθιά στην καρδιά σου, όχι τυπικά και ξηρά. Εγώ, το λέγω πολλές φορές την ημέρα, 5-6 και περισσότερες. Αν αφήνεις παράθυρο, θα μπει το φως. Αν όλα είναι κλειστά, από που θα μπει φως και ας είναι άφθονο έξω. Έτσι και εις τα πνευματικά: Άνοιξε την καρδιά σου στο Χριστόν μας, παρακάλεσε Τον και Εκείνος θα βοηθήσει! Μη λες «ό Χριστός» αλλά «ό Χριστός μας».

Το Ψαλτήρι καθημερινή μου τροφή το έχω. Να το αγαπάς πολύ και να το διαβάζεις.

Έστω “ένα ή δύο ψαλμούς την ημέρα. Και όταν έχεις λύπη, όταν έχεις πειρασμόν, διάβαζε με προσοχήν και αγάπην το Ψαλτήρι και θα νιώθεις μεταβολή μέσα σου. Ή καλύτερη μουσική είναι ή Βυζαντινή. Πολύ την αγαπώ. Να θεωρείς την Εκκλησία ως Ιατρείο. Διατί πηγαίνει κανείς εις το Ιατρείο; Δια να θεραπευθεί. Να λέγεις, Διατί ήλθα εδώ; (εις την Εκκλησιά) και να παρακαλεις τον Χριστό μας, την Παναγίαν μας και τους Αγίους μας!

Κάθε ημέρα, στην Βηθλεέμ βρίσκομαι. Μπορείς σωματικά να είσαι όπου αναγκαστικά είσαι υποχρεωμένος να είσαι. “Αλλά με τον νουν σου, όπου εσύ θέλεις. Τον νουν σου δεν εξουσιάζει κανείς. Όποτε χρειασθείς, οπότε θέλεις ή έχεις κάποιον λύπην, να έρχεσαι εδώ και όποια ώρα νάνε, εγώ θα σε δέχομαι! Αν εγώ πού είμαι άνθρωπος αμαρτωλός σε λυπάμαι και σου λέγω έτσι, πόσον μάλλον ό Χριστός μας, πού είναι Φιλάνθρωπος, πού μας αγαπάει με αγάπην πού δεν μπορούμε να την κατανοήσομε.

Όποια ώρα νάνε και για ότι έχεις, θα καταφεύγεις στον Χριστόν μας, στην προσευχήν, και Εκείνος θα σε λυπάται και θα σε ακούει και θα σε βοηθά.

Γέροντα, συχνά δεν προλαβαίνω να κάνω προσευχή στο σπίτι και προσεύχομαι καθ’ όδόν κλπ. Μήπως δεν πρέπει; «Στην ανάγκη δεν πειράζει Ό Θεός είναι παντού, είναι Πνεύμα! Όταν πεινάς, μόνο στο τραπέζι τρως; Δεν τρως και όρθια και τρέχοντας και δουλεύοντας; Αρκεί τον νουν σου να έχεις στα λόγια της προσευχής». Ημέρα πού θα πέραση και δεν ένοιωσες τον Χριστό μας στην καρδιά σου, δια της προσευχής, αναγνώσεως Ψαλτηρίου, Ευαγγελίου, κλπ., κλπ., να θεωρείς ότι απώλεσες αύτη την μέρα! Να παρακαλεις με δάκρυα, όπως ή Μαρία Μαγδαληνή και να λέγεις: Χριστέ μου, μη με εγκατάλειψης! Χριστέ μου μη με αφήνεις μόνο, Χριστέ μου γλυκύτατε, μη πάρεις την ψυχήν μου αν δεν γίνω όλος Σος! Μετά το Απόδειπνο, να πεις: «Κύριε μου, με βλέπεις πώς είμαι! Κατάνυξιν δεν

έχω. Δεν ημπορώ να προσευχηθώ όπως πρέπει. Αδυναμίες έχω πολλές! Δεν αγωνίζομαι ακόμη όπως Εσύ θέλεις. τι θα γίνη αυτή ή κατάσταση; Βοήθησε με Κύριε!» Να του ομιλείς σαν να είναι μπροστά σου, έτσι Όπως ομιλείς σε εμένα.

Όσο κόβεις σχέσεις από τα κοσμικά, τόσο ελευθερώνεται ο νούς σου και καθαρίζει και προσεύχεσαι καλύτερα.

Εγώ, θυσιάζω από τον εαυτόν μου για όποιον προσεύχομαι!

θα παρακαλέσω τον Θεόν δι' εσάς, δηλ. θα κάμω προσευχήν άλλα να ξέρετε, «ένα χέρι κρότο δεν κάνει». Εγώ παρακαλώ για σας, άλλα να παρακαλείται και εσείς. Απόδειξης αγάπης προς τον Σωτήρα μας, είναι τα δάκρυα κατά την ώραν της προσευχής.

Το χτίσιμο με ξηρούς λίθους δεν είναι καλό. Χρειάζεται ή λάσπη χρειάζεται και ό ασβέστης. Έτσι και ή προσευχή χωρίς δάκρυα δεν είναι προσευχή. Χρειάζονται δάκρυα, αλλιώς ωφέλεια δεν μένει από την προσευχήν.

Σε κάθε προσευχή πρέπει να έχετε ένα κόμπο δάκρυ. Και όταν σας έλθη κατάνυξη, μη το λέτε πουθενά γιατί είναι θείον δώρον μήπως και το χάσετε!

Χαιρέτησε την Χάριν! Όταν αισθάνεσαι κατάνυξιν, είναι επειδή σε επισκέπτεται ή Χάρις του Θεού. Χαιρέτησε την και αγκάλιασε την, δηλ. ζήσε την επίσκεψιν της Στοργής του Θεού εκείνη την ώραν και ταπεινά ευχαρίστησε τον Θεόν δια το δώρον αυτό και παρακάλεσε Τον να μη σε εγκαταλείψει ποτέ!

Γέροντας Ιερώνυμος της Αιγίνης

Πηγή: tokandylaki.blogspot.gr